

Stojí šohaj na dolině,
milá pléje v ohradně.
Pod, má milenko, ke mně
bolí ňa srce ve mně.

Dyž ju přes plot presazoval,
takto í on prikazoval:
Daj si děvečko pozor
fúká větríček od hor.

Daj si pozor na dvě strany,
já su šablú dorúbáný,
má hlava šablú tátá
to za švárné děvčata.

Švárný šohaj, do ťa rúbáť
do šablenky neľutovať?
Rúbali Šašírové*)
sú horší lež katové.

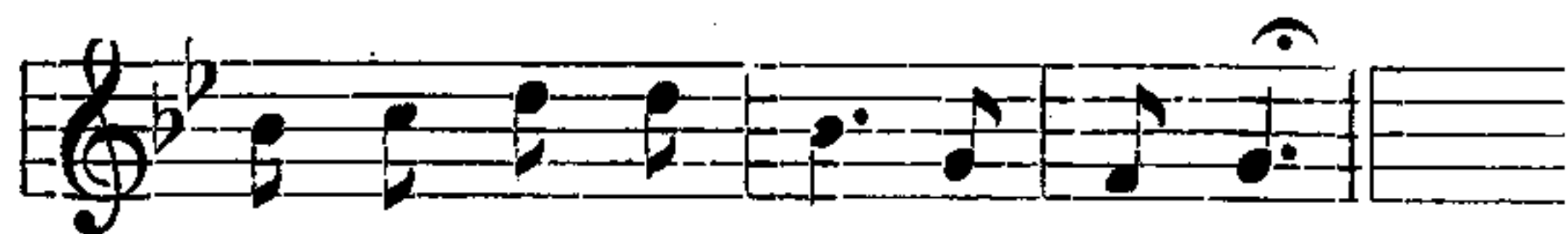
Kat ně zetne mu hlavěnkú
zbarví zelenú travěnkú
Šašírové, milenko,
rúbali mé srdenko.

130.

Z Mor. Nové Vsi.

Zdlouhavě.

Pod na-ší-ma vi-no-hra-dy, pod na-ší-ma vi-no - hra - dy,

je tam lo-že s pe-ři - na-mi.

[: Pod našima vinohrady:]
je tam lože s peřinami.

[: Do porúbáť, nech zahójí;:]
povezem ho k Majérovi.

[: Na tom loži šohaj leží,:]
porubanú hlavu drží.

[: Pan Majér má také masti,:]
on zahójí bez bolesti.

[: A má, dívča, také zelé:]
co ňa zhójí do neděle.

131. a)

Z Uherské strany.

Suš. 121.

Na do-li-ne v do-li-ne, na do-li-ne v do-li-ne, ej čo-si

sa tam bye-lá, čo-si sa tam bye-lá.

*) Šašírové, dle pověsti v horách ukrytí, nebezpeční lidé. Slova písňe této složila Kateřina Hudečková, roz. Zemanova.